

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-00280/2017-ERU

Praha 21. června 2017

Č. j. 00280-9/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-00280/2017-ERU zahájeném dne 11. ledna 2017 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) s účastníkem řízení, fyzickou osobou podnikající [REDAKCE], zastoupeným na základě plné moci [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání správní deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

t a k t o:

Správní řízení vedené pod sp. zn. OSR-00280/2017-ERU s účastníkem řízení, fyzickou osobou podnikající [REDAKCE], ve věci možného spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 22. září 2015 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Dobřichovice, ulice V Luhu, u č. p. 415 strojně zemní práce v souvislosti s výstavbou vodovodní přípojky, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, se dle ust. § 66 odst. 2 správního řádu v návaznosti na ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů ve smyslu ust. § 67 a násl. správního řádu,

z a s t a v u j e.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod, kontrolní zjištění Energetického regulačního úřadu

Dne 7. června 2016 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) v důsledku zjištění poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25 (dále také „plynárenské zařízení“) kontrolu ve věci dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení, fyzickou osobou podnikající [redacted], zastoupeným na základě plné moci [redacted], advokátkou, se sídlem [redacted] (dále jen „účastník řízení“). Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 3. října 2016 protokol o kontrole č. [redacted], č. j. 05949-9/2016-ERU (dále jen „protokol o kontrole“). Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námítky.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 05949/2016-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 5. ledna 2017, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto vydal dne 6. ledna 2017 v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, č. j. 00280-3/2017-ERU, kterým byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 11. ledna 2017.

V rámci kontroly bylo zjištěno, že práce na stavbě „výstavba vodovodní přípojky“ (dále jen „stavba“) prováděl právě účastník řízení, a to na základě ústní objednávky paní [redacted].

Účastník řízení nepožádal správce plynárenského zařízení o vyjádření ke stavbě, respektive souhlas s prováděním zemních prací ve smyslu ust. § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona. Správce plynárenského zařízení dle spisového materiálu uvedl, že nebylo žádáno ani o vytyčení plynárenského zařízení v terénu, což shodně uvádí i účastník řízení. Nicméně ze spisu vyplývá, že plynárenské zařízení bylo vizuálně v terénu vytyčeno. Vzhledem k těmto skutečnostem a s ohledem na zásadu in dubio pro reo, správní orgán konstatuje, že vytyčení provedeno bylo a vlastní existence plynárenského zařízení tak byla účastníkovi řízení před vlastním zahájením zemních prací známa.

Dne 22. září 2015 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Dobřichovice, ulice V Luhu, u č. p. 415 při provádění zemních prací souvisejících s realizací stavby k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25 účastníkem řízení. Ze získaných podkladů vyplývá, že k poškození tohoto plynárenského zařízení došlo prostřednictvím zemního stroje - bagru. Veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení byly uhrazeny.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 257 m³ plynu do ovzduší za dobu 60 minut

a k přerušení dodávky plynu 2 konečným zákazníkům, jak vyplývá z protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 1. října 2015 a z protokolu o úniku plynu č. [REDAKCE] ze dne 1. října 2015.

II. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 05949/2016-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 5. ledna 2017, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto dne 6. ledna 2017 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, č. j. 00280-3/2017-ERU, kterým byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 11. ledna 2017.

Dne 19. ledna 2017 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení, který byl dle svého obsahu posouzen jako odpor proti shora uvedenému příkazu. Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo. V podaném odporu účastník řízení uvádí, že se domnívá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť je vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu v rozporu s principem materiální pravdy, došlo k porušení procesních práv účastníka řízení, jež mělo vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí, při jeho vydání správní orgán překročil míru správního uvážení umožněnou mu při výkonu jeho pravomocí, a konečně právní názor vyslovený v napadeném příkazu je skutkovému stavu nepřiléhavý a je výsledkem interpretace a aplikace právních předpisů v rozporu s principy zákonnosti a legitimního očekávání.

Dne 27. března 2017 zaslal správní orgán účastníkovi řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu a doložit majetkové poměry. Uvedené vyrozumění bylo účastníkovi řízení doručeno dne 6. dubna 2017.

Dne 18. dubna 2017 bylo Úřadu doručeno vyjádření účastníka řízení, který uvádí, že jeho zavinění ve věci bylo posouzeno chybně a v rozporu se skutečnostmi zjištěnými na místě správním orgánem v podobě, v níž jsou zachyceny v kontrolním protokolu, sám nadto vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno v tomto případě po něm spravedlivě požadovat, jednak aby porušení právní povinnosti zabránil a jednak aby odstranil její následky a uložená sankce tak neodpovídá ani závažnosti jeho provinění, resp. míře podílu, v níž je mu možné zavinění prisuzovat, ani skutečným následkům, které byly při dané události způsobeny.

Předně konstatuje, že jednal na základě příkazu osob, jež byly vlastníkem připojované nemovitosti a stavebníkem vznikajících inženýrských sítí (vodovodního řádu a přípojek), nebyl tedy stavebníkem stavby, v jejímž rámci k nehodě došlo. Nebyl a nemůže tedy být osobou oprávněnou za zjišťování podmínek stavby a vyměření inženýrských sítí. Dle ustanovení § 68 odst. 4 energetického zákona je povinnost zajistit vyměření inženýrských sítí a dohodnout s příslušným správcem písemný souhlas se stavební činností věci stavebníka. Dle ustanovení § 104 zák. č. 183/2006 Sb., stavební zákon, je stavebníkem ten, kdo žádá ve správním (stavebním) řízení o povolení stavby. Účastník však není v dané věci

stavebníkem, byl pouze najat, aby učinil úkon, který je částí stavby, a to na základě pokynu stavebníka - paní [REDAKCE] a realizátora stavby - spol. AQUACONSULT, spol. s r.o. Tyto osoby tedy nesly odpovědnost za vyměření vedení sítí a zajištění podmínek stavby. Na účastníka tak nelze přenášet tíži skutečnosti, že svou zákonnou povinnost nesplnily osoby od něj odlišné. Účastník si je vědom odpovědnosti za provoz svého stroje, jde však o odpovědnost z provozu vozidla, jež je ze zákona objektivní. V daném případě vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení uhradil škodu na základě této objektivní zákonné odpovědnosti, je zde tendence posuzovat jeho úkon i v rovině subjektivní, nicméně zde je provinění v důsledku nesplnění zákonných povinností na jiných osobách, od účastníka odlišných.

Pokud jde o konkrétní práci, konkrétní „kopnutí“ prováděl účastník řízení na základě přímých pokynů pracovníků spol. AQUACONSULT, spol. s r.o. výkop za účelem zjištění vedení vodovodního řádu, jehož stavebníkem byla tato společnost. Účastník řízení byl panem [REDAKCE], stavbyvedoucím, požádan o to, aby lžící bagru odsunul kru svrchní vrstvy vozovky složenou ze spečeného drčeného asfaltu (recyklát) s makadamem, tato vrstva byla podložena geotextilií. Před lžící bagru dělali dva pracovníci společnosti sondy, práce byla prováděna pouze tak, aby nenarušila geotextilii, tj. nemohla proniknout ani do ochranného pásma vedení, ani do vrstvy pod geotextilií. V této části byla svrchní vrstva vozovky natolik silná a kompaktní, že by ji nebylo možné bezpečněji odstranit jinak. Účastník postupoval v dobré víře v to, že společnost má tento postup správcem sítě umožněn. K jeho tíži lze klást pouze skutečnost, že po společnosti nepožadoval v tomto směru písemný doklad. Je však na místě položit si otázku, zda takový písemný doklad žádá „kopáč“ na stavbě. Pokud by bylo narušené vedení uloženo řádně v souladu se zákresem sítí v místě, a v hloubce odpovídající příslušným technickým normám, nemohlo by nikdy dojít k jejímu narušení. Svým jednáním tak neporušil žádnou jemu uloženou právní povinnost.

Kontrolní protokol i závěry příkazu správního orgánu jsou opřeny o konstatování o škodě, jež stojí na neúplných skutkových zjištěních a dokazování v tomto směru nebylo nijak (v rozporu s požadavkem § 3 správního řádu) doplněno. Správní úřad při úvaze o výši škody vycházel pouze z protokolu o úniku plynu ze dne 1. října 2015, resp. z jeho přílohy, v níž je uvedeno, že uniklo 257 m³ plynu. Z protokolu ani ze spisu správního orgánu není jasné, jak k takovému závěru provozovatel došel. Uvedený údaj přitom koliduje s výší škody, jíž uplatnil provozovatel u pojišťovny účastníka, jež s protokolem nijak nekoresponduje. Reálně pojišťovna uhradila celou škodu, včetně samotného úniku plynu, v částce [REDAKCE] Kč, z toho náklady na opravu činily [REDAKCE] Kč, pokud bychom brali zbývající částku jako náklady úniku, nekoresponduje tato suma [REDAKCE] s odhadovanou cenou uniklého plynu. Účastník má přitom vědomost, že pro alespoň přibližný výpočet výše škody je nezbytné kromě provozního tlaku plynu, doby trvání úniku zohlednit ještě celou řadu faktorů, jako je nadmořská výška a teplota okolí, tyto veličiny nejsou protokolem nijak zkoumány ani zohledněny. Pokud by vzal v úvahu přibližnou cenu plynu pro domácnost (jež je však kalkulována zcela jinak, a to podle kWh, jak je ostatně uvedeno i na faktuře zaslané pojišťovně) kolem [REDAKCE] Kč za metr krychlový, musela by se vyúčtovaná cena uniklého plynu pohybovat kolem [REDAKCE] Kč. Namísto toho účtoval distributor necelé [REDAKCE] Kč včetně distribučních poplatků, i z toho má účastník za to, že skutečný únik byl podstatně menší než ten, jenž je uveden v protokolu, který obsahuje pouze jeho prvotní odhad a že správní úřad nemá v tuto chvíli dostatek podkladů pro závěr o množství uniklého plynu. Z uvedeného důvodu navrhuje, aby si správní orgán vyžádal vyjádření distributora RWE, a. s., jakým způsobem vypočetl tvrzený únik a zda byl tento únik skutečně v síti naměřen. Účastník zároveň zdůrazňuje správním úřadem zjištěné skutečnosti, že všechny připojené nemovitosti, u nichž byl na krátkou dobu omezen přívod plynu, jsou rekreační objekty užívané pouze

v letním období, používají plyn pouze k vaření a nikoliv k vytápění a v době úniku nebyly užívány. Nikdo tak nebyl sebemeně omezen v důsledku vzniklé události, čemuž by měla odpovídat i míra vážené sankce.

Pokud jde o výši sankce, má účastník rovněž za to, že její výše je nepřiměřená i s ohledem na jeho příjmové a majetkové poměry. Účastník je starobní důchodce, jeho důchod činí [REDAKCE] Kč měsíčně. Je ženatý, jeho manželka, [REDAKCE], je dlouhodobě vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, s ohledem na věk a zdravotní a rodinný stav v podstatě bez možnosti zaměstnání získat. Jeho příjem z podnikatelské činnosti je minimální a pohybuje se kolem [REDAKCE] Kč ročně. Manželé [REDAKCE] vlastní starší rodinný dům v obci [REDAKCE], v němž bydlí. Část ze svých nevysokých finančních prostředků vynakládají na invalidní dceru, jež je sice již dospělá, ale invalidita III. stupně (kombinované postižení) ani jí neumožňuje zajistit si prostředky na živobytí plně. Invalidní důchod spolu s příspěvkem na péči jí vystačí na bydlení, stravu a další péči hradí rodiče. Pokuta ve výši 30 000 Kč je tak pro účastníka, zvláště s ohledem na skutečnosti výše uvedené, v podstatě likvidační, neboť jde téměř o trojnásobek jeho měsíčního příjmu, na němž jsou kromě něj závislí i jeho rodinní příslušníci bez vlastního příjmu nebo s příjmem minimálním.

Z uvedeného důvodu navrhuje, aby správní úřad znovu zvážil míru jeho odpovědnosti na řešené události, v níž vykonával práci pouze na základě příkazu odpovědné osoby, a přiměřeně tomu buď řízení zcela zastavil, nebo pokutu snížil adekvátně míře jeho odpovědnosti a zároveň v relaci s jeho příjmovými a majetkovými poměry a s přihlédnutím i k tomu, že tyto jsou již zasaženy tím, že celou vzniklou škodu uhradil.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, vyjádření účastníka řízení a zejména s ohledem na rozhodovací praxi Úřadu v obdobných případech dospěl k závěru, že veškeré podklady, které má k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 téhož zákona.

III. Právní hodnocení

Úřad v tomto případě posuzoval spáchaný správní delikt dle právní úpravy energetického zákona účinného v době spáchaní správního deliktu, tedy dle energetického zákona účinného do 31. prosince 2015. Listina základních práv a svobod čl. 40 odst. 6 stanoví, že: „Trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější“. Správní orgán uvádí, že jak energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 (ust. § 91a odst. 1 písm. m), tak i úprava účinná v době vydání tohoto příkazu (ust. § 91a odst. 1 písm. o) trestá v právě uvedených ustanoveních vždy za porušení ust. § 68. odst. 3 energetického zákona. Ohledně samotné skutkové podstaty správního deliktu, tedy porušení ust. § 68 odst. 3, Úřad uvádí následující. Energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 zakazoval provádět v ochranném pásmu činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu, při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení. Energetický zákon účinný v době vydání tohoto příkazu ve svém ust. § 68 odst. 3 uvádí navíc, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý

povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Z uvedeného srovnání je zřejmé, že pozdější právní úprava je pro pachatele předmětného správního deliktu přísnější, když zakazuje i již pouhé omezení bezpečnosti a spolehlivosti provozu plynárenských zařízení, naproti právní úpravě účinné do 31. prosince 2015, kde pro naplnění skutkové podstaty správního deliktu, nepostačovalo pouhé omezení provozu, ale bylo nutné bezpečnost a spolehlivost provozu plynárenského zařízení ohrozit.

Správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona. V rámci příkazního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození plynárenského zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona.

V daném případě je přitom třeba vycházet z posouzení závazkových vztahů mezi jednotlivými dotčenými účastníky stavby. Jak se podává z výše uvedeného, tak objednatel prací od účastníka řízení byla paní [REDAKCE], přičemž nebylo prokázáno, že by účastník řízení byl skutečně zhotovitelem byt' jen části stavby. Odpovědnost obecně stíhá toho, kdo práce v ochranném pásmu provádí, nicméně tímto subjektem účastník řízení nebyl a nemohl tak ani ovlivnit, zda k porušení plynárenského zařízení dojde či nikoliv. Účastník řízení vykonával práci pro objednatele, a to na základě přímých pokynů pracovníků spol. AQUACONSULT, s. r. o., jež byla realizátorem stavby, a to na základě ústní objednávky.

Úřad uvádí, že s ohledem na právní názor a rozhodovací praxi druhostupňového orgánu Úřadu ve stejných či obdobných případech, která je Úřadu známa z úřední činnosti, tedy s ohledem na skutečnost, že za subjekt odpovědný za spáchání předmětného správního deliktu v daném případě není možno považovat účastníka řízení, přičemž identifikace účastníka řízení, jakožto pachatele předmětného správního deliktu byla vzhledem k výše uvedenému chybná a v tomto ohledu je nutno přisvědčit námitkám účastníka řízení, že tento není subjektem odpovědným za spáchání předmětného správního deliktu.

Správní orgán se nevyjadřoval v tomto rozhodnutí ke všem námitkám účastníka řízení, a to s ohledem na zásadu ekonomie a hospodárnosti řízení, zejména k jím navrhovaným důkazům a majetkovým poměrům z toho důvodu, že toto správní rozhodnutí zastavuje a tedy vyhovuje tak v plné míře účastníkovi řízení.

Dle ust. § 66 odst. 2 správního řádu správní orgán řízení vedené z moci úřední usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. Toto usnesení se pouze poznamená do spisu.

Dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) správní orgán řízení o přestupku zastaví, jestliže se v něm zjistí, že spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno.

Pod „odpadnutí důvodu řízení“ jako procesního institutu zastavení řízení vedeného z moci úřední dle ust. § 66 odst. 2 správního řádu nespádají případy, kdy správní orgán v řízení o správním deliktu dojde k závěru, že například skutek, o němž se řízení vede, není správním deliktem či nebyl „obviněnému“ tedy účastníkovi řízení prokázán. Analogicky je třeba v těchto případech vycházet i u jiných správních deliktů z ust. § 76 zákona o přestupcích, který předpokládá, že v takových případech se rozhodnutí o zastavení řízení účastníkům oznamuje. V případech, kdy dochází k zastavení řízení nikoliv z procesních důvodů, ale z důvodů věcných, kdy se meritorně a s účinky věci pravomocně rozhodnuté rozhoduje o předmětu řízení, nelze vydat usnesení o zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 2 správního řádu, ale mělo by být vydáno rozhodnutí, které má povahu rozhodnutí deklaratorního, tzn. rozhodnutí dle ust. § 67 odst. 1 správního řádu. Správní orgán proto konstatuje, že vedené správní řízení bylo zastaveno s odkazem na ust. § 66 odst. 2 správního řádu ve spojení s ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích rozhodnutím ve smyslu ust. § 67 a násl. správního řádu.

S ohledem na vše výše uvedené správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. o zastavení správního řízení vedeného pod sp. zn. OSR-00280/2017-ERU s účastníkem řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne od dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Vlasta Chroustová, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení